

d. 18de April 1890. Universitetets Rektor, Professor Dr. theol. P. Madsen holdt Talen*). Indbydelsesskriftet indeholdt en Afhandling af Samme: »Det kirkelige Embede. En dogmatisk Undersøgelse.« 96 S. 4to.

— Under 11te September 1889 meddelte Konsistorium Tilladelse til at ovennævnte, i Indbydelsesskriftet til Reformationens fest i 1889 optagne Afhandling af Professor, Dr. juris Matzen maatte overskride det fastsatte Arketal.

Under 23de April 1890 bifaldt Konsistorium, at Professor, Dr. theol. H. Scharling paatog sig at forfatte Programmet til og holde Talen ved Reformationens fest i 1890 istedetfor Professor, Dr. med. Warncke jfr. Univ. Aarb. f. 1888—89 S. 727.

VII. Videnskabelige Samlinger og Anstalter.

1. Den botaniske Have.

a. *Bevilling til Tilsyn med og Vejledning ved Benyttelsen af den botaniske Forelæsnings- og Studiesamling.*

Fra det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet modtog Konsistorium under 20de Maj 1889 et Andragende fra Professor botanices, Dr. phil. Warming og Docent, Dr. phil. O. G. Petersen om en aarlig Bevilling af 400 Kr. til Tilsyn med og Vejledning ved Benyttelsen af den botaniske Forelæsnings- og Studiesamling.

I Andragendet bemærkedes, at der paa Finanslovforslaget for 1887—88 var blevet optaget paa Universitetets Udgiftskonto 3 b, den botaniske Have, paa Foranledning af Professor Warming et Beløb af 400 Kr. til Lønning for forøget Assistance ved Undervisningen af de medicinske Studerende i Botanik og for Tilsyn med den for de elementære Forelæsninger bestemte Forelæsnings- og Studiesamling. Denne Sum blev ikke bevilget af Rigsdagen, og Professor Warming havde ikke hidtil gjenoptaget Forslaget, idet man havde hjulpet sig saa godt som muligt; selv havde han i det Væsentlige ført Tilsyn med Samlingen og sørget for, at den forøgedes, holdtes komplet og i Orden; men ved Siden af det særdeles meget Andet, han havde at gjøre, blev dette Tilsyn ham trykkende og blev maaske heller ikke saa godt som ønskeligt. De medicinske Studerende havde ved deres Examenslæsning faaet Adgang til Benyttelsen af denne Samling, der var et uundværligt Supplement til Havens levende Samlinger, idet Dr. Poulsen, der var ansat som Assistent ved den anatomiske Undervisning og tillige hjalp med Fremvisningen af de mikroskopiske Præparater for de medicinske Studerende, havde tilbudt at være tilstede i Samlingen, en eller to Gange om Ugen i andet Semester, to Timer hver Gang, for at fremtage og igjen anbringe paa deres Plads de Gjenstande, som de Studerende ønskede at benytte, samt i det Hele vejlede dem ved Samlingens Benyttelse; men da Lokalet var meget indskrænket og ikke mere

*) Trykt i *Dagbladet*. Nr. 106 for Mandag d. 21de April 1890.

end omtrent 20 af de 120—30 medicinske Studerende, der i de sidste Aar aarlig gik op til den lægevidenskabelige Forberedelsesexamen, paa engang kunde være tilstede, havde de ikke alle kunnet faae Adgang og hver enkelt kun et forholdsvis ringe Antal Gange. Hvad de farmaceutiske Studerende angik, havde de aldeles ikke kunnet benytte Samlingen, uden en eller to Gange før Examen, da Dr. Petersen, der var Docent for disse Studerende, havde fremvist og delvis gennemgaaet den for dem.

Da denne Forelæsnings- og Studiesamling, ligesom hele den elementære Undervisning, skulde flyttes over i den botaniske Laboratoriebygning, vilde det ikke være forsvarligt at udsætte længere, at gjøre den elementære Undervisning saa fuldkommen, som den under de derværende gunstigere Rumforhold vilde kunne blive og burde være, og navnlig burde der sørges for, at de farmaceutiske Studerende ogsaa, ligesom de medicinske, kunde faae en regelmæssig Adgang til den.

Der anholdtes derfor om, at der maatte blive søgt optaget paa Finanslovsforslaget for 1890—91 et Beløb af 400 Kr. til Vederlag for følgende Arbejder: 1) Tilsynet med og Ansvar for, at den nævnte Samling holdtes fuldstændig i Orden og 2) Assistance for og Tilsyn med de medicinske og farmaceutiske Studerende, naar de, efter Omstændighederne flere eller færre Gange om Ugen, havde Adgang til Samlingen. Denne Gjerning var tænkt knyttet til den Person, som for en Løn af 800 Kr. allerede var ansat som Assistent ved den planteanatomiske Undervisning, fordi han ifølge sin Stilling naturligst vilde kunne overtage denne.

Fakultetet anbefalede Andragendet med Tilføjende, at det meget vilde beklage en længere Udsættelse af denne paatrængende nødvendige og lidet bekostelige Foranstaltning. Sagen blev med Konsistoriums Anbefaling under 15de Juni 1889 indsendt til Ministeriet.

Paa Finanslovsforslaget for 1890—91 blev det paa Universitetets Udgiftspost 3 b, den botaniske Have, opførte midlertidige Tilskud foreslaaet forhøjet med 400 Kr. Bevillingen vedtoges af Rigsdagens Folketing og optoges paa Ministeriets Budget for samme Finansaar.

b. Ansættelsen af en Assistent ved det plantefysiologiske Laboratorium og en Portner ved den botaniske Laboratoriebygning.

I et af det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet i Skrivelse til Konsistorium af 12te Juni 1889 anbefalet Andragende anholdt Professor R. Pedersen om, at der paa Finanslovsforslaget for 1890—91 maatte blive søgt en Bevilling til Ansættelsen af en Assistent ved det nye plantefysiologiske Laboratorium. Han bemærkede, at der i Motiverne til Lovforslaget angaaende Opførelsen af det botaniske Laboratorium, jfr. Rigsdagstidende for 1882—83, Tillæg A. Sp. 2204, var forudsat Oprettelsen af en saadan Plads. Til Oplysning om Assistentens Virksomhed anførtes Følgende: 1) Han skulde bistaa ved Fremvisninger og Forsøg under de plantefysiologiske Forelæsninger; 2) være behjælpelig ved Iværksættelsen af de Forsøg og Plantekulturer, der skulde benyttes ved Forelæsningerne. Mange af disse

Forsøg og Kulturer, der vilde være at udføre dels i Laboratoriet dels i Haven og Drivhusene (navnlig i den saakaldte Forsøgshave og Forsøgshuset), maatte sættes igang lang Tid, førend de skulde benyttes, og krævede dagligt Tilsyn; 3) han skulde assistere ved det praktiske Kursus i Plantefysiologi, som det var paalagt Professoren i Plantefysiologi at lede, naar et passende Lokale havde, og 4) han maatte være behjælpelig med de videnskabelige Forsøg, som Professoren i Plantefysiologi udførte. Som Begyndelsesgage foresloges 800 Kr. aarlig, i ethvert Fald foreløbig, indtil det havde viist sig, om han vilde faae saameget Arbejde, at hans Løn burde forøges. Til Bolig for ham var et Loftskammer i Laboratoriebygningen bestemt; dette Værelse burde overlades ham og tillige burde han formentlig have frit Brændsel.

Konsistorium indsendte ved Skrivelse af 5te August 1889 ovennævnte Andragende til Ministeriet. Paa Finanslovsforslaget for 1890—91 blev optaget paa Universitetets Udgiftspost 1 c, den samlede Lønningssum, Forslag om en Lønning af 800 Kr. til ovennævnte Assistent, der tillige vilde faae Fribolig for en Ugift. Ligeledes blev efter særlig Indstilling optaget Forslag om Ansættelsen af en Portner, der tillige skulde være Karl ved det nye botaniske Laboratorium, saaledes at Lønningen for ham ansattes til 900 Kr. aarlig samt Fribolig. Forslagene bleve bevilgede af Rigsdagens Folketing og optoges paa Ministeriets Budget for Finansaaret 1890—91.

c. Forskjellige Sager.

I Skrivelse af 29de Maj 1889 anholdt Professor zoologiae, Dr. phil. Warming og Docent, Dr. phil. O. G. Petersen om, at der maatte blive anskaffet 7 nye Mikroskoper til samlet Pris 740 Kr. til Benyttelse for de Studerende paa det planteanatomiske Laboratorium.

Deres Andragende var begrundet paa den Omstændighed, at Undervisningen i Planteanatomy paa Grund af den væsentlige Betydning, denne Videnskabsgren i de senere Aar havde faaet for Kjendskabet til Droguerne og Næringsmidlerne, var kommen til at indtage en mere fremtrædende Plads i Farmaceuternes Examensstudium, hvad der ogsaa havde fundet sit ydre Udtryk deri, at Redegjørelsen for et mikroskopisk Præparat var optaget som Examensgjenstand i Botanik, og at som Følge deraf Tilgangen til den for nogle Aar siden indførte praktisk-mikroskopiske Undervisning i Planteanatomy for de nævnte Studerende var i stærk Stigen, saa at der nu maatte anvendes det dobbelte Timeantal derpaa i Forhold til tidligere, og det desuagtet havde været nødvendigt at optage indtil 16 Deltagere i hvert Hold. Til denne forøgede Undervisning var det forhaanden værende Forraad af Mikroskoper ikke tilstrækkeligt, saaledes at dels private Mikroskoper havde maattet tages til Hjælp, dels nogle Studerende havde maattet nøjes med ikke ganske fyldestgjørende Instrumenter og derfor havde arbejdet under vanskelige Forhold. Paa Grund af den indskrænkede Plads i det gamle Lokale havde man ment hidtil at burde hjælpe sig med de Mikroskoper, der havde; men da den planteanatomiske Undervisning i den nye Bygning blev stillet under gunstigere Forhold, turde det være rigtigst, at den vigtigste Betin-

gelse for en frugtbar Undervisning heri, nemlig Dispositionen over et tilstrækkeligt Antal brugbare Instrumenter, ogsaa blev opfyldt. Endelig vilde der i Museet fremdeles blive Brug for nogle Mikroskoper, f. Ex. naar Videregaaende benyttede Museets Samlinger til systematiske Studier, til hvilke Mikroskopet maatte anvendes, hvorved Antallet af de i det planteanatomiske Laboratorium disponible Mikroskoper endda formindskedes.

Andragendet blev med Konsistoriums og Kvæstors Anbefaling indsendt til Ministeriet under 5te Juni 1889 og paa Finanslovsforslaget for 1890—91 blev der under den botaniske Haves Konto stillet Forslag om en extraordinær Bevilling af 740 Kr. til Anskaffelsen af ovennævnte Mikroskoper. Forslaget bevilgedes af Rigsdagens Folketing og blev optaget paa Ministeriets Budget for nævnte Finansaar.

— Under 6te Juli 1889 fremsendte Konsistorium til Kirke- og Undervisningsministeriet et Andragende fra Direktøren for botanisk Have, Professor, Dr. phil. Warming, om Anskaffelsen af nogle Skabe til Værelserne Nr. 11 og 14 i Havens Museumsbygning.

Professor Warming bemærkede, at der ved den paa forventet Tillægsbevilling for Finansaaret 1889—90 foretagne Anskaffelse af 19 smaa Herbarieskabe, jfr. Univ. Aarb. f. 1888—89 S. 744—45, var blevet monteret Værelserne Nr. 7 og 10 helt og Nr. 9 saa fuldstændigt, at han paa Grund af Lysforholdene neppe kunde antage, at der vilde blive Tale om flere Skabe til det, før om en lang Aarrække, naar Pladsmangel blev for stor. Af Hensyn til de iværksatte Ordningsarbejder vilde det imidlertid blive nødvendigt i de nærmest følgende Aar at montere nogle andre Rum.

1) Værelset Nr. 11, der anvendtes til planteanatomisk Undervisning, vilde næsten blive tomt for det Møbement, der nu fandtes i det, da dette kun egnede sig for denne Undervisning og vilde blive flyttet til Laboratoriebygningen. Det vilde fremtidig blive benyttet som Rum for Samlingerne af lavere Planter og til Arbejdslokale for Studerende, der vilde benytte Museets Samlinger, og vel navnlig især netop disse Samlinger af lavere Planter (Svampe, Mosser m. m.), til Studier. Til dette Værelse ønskedes 3 store Skabe, til en Sum af 511 Kr. 2) Værelset Nr. 14, hvori Tørsamlingen o: Samlingerne af Frø, Frugter og Lignende, der ikke indlagdes i den almindelige Herbariumsform, opbevaredes. Dette Værelse var ufuldstændigt monteret; der manglede dels Skabe paa selve Gulvet langs Væggene, dels vilde det blive nødvendigt at anbringe mindre Skabe ovenpaa de alt eksisterende. Ved Ordningsarbejderne i de sidste 2—3 Aar var en Mængde af det paa Loftet henliggende Materiale opstillet i Glas i Skabene, og disse begyndte at overfyldes; da der blev arbejdet henimod, at faae denne Samling, og tildels Spritsamlingerne, saaledes opstillede, at de kunde være tilgængelige for og til Belæring for det store Publikum i visse Dage af Ugen (hvilket hidtil aldrig havde fundet Sted ved det botaniske Museum), var det meget ønskeligt, at dette Værelses Montering førtes videre; foreløbig var det kun Tanken at anbringe 3 Skabe paa Gulvet samt af Hensyn til Lysforholdene foretage en Ændring med de ældre; hertil vilde udkræves 438 Kr.

Forslaget blev stillet paa Finanslovsforslaget for 1890—91 og bevilget

af Rigsdagens Folketing samt optoges paa Ministeriets Budget for 1890—91 som extraordinær Udgift med 949 Kr. paa den botaniske Haves Konto.

— Efter Indstilling fra Havens Direktør og Anbefaling fra Konsistorium og Kvæstor blev der paa Finanslovsforslaget for 1890—91 optaget Forslag om en Understøttelse af 200 Kr. engang for alle til Enken efter Arbejdsmand ved Haven Kragh, der var afgaaet ved Døden i April Maaned 1889, efterat have været knyttet til Haven i 15 Aar, i hvilken Tid han havde været en flink og omhyggelig Arbejder. Trods sit ihærdige Arbejde havde han ikke kunnet efterlade Noget til Familien (Hustru og 5 Børn, hvoraf det ældste var 13 Aar) og denne var derfor i stor Trang. Forslaget blev bevilget af Rigsdagens Folketing og optaget paa Ministeriets Budget for 1890—91.

— Ved Ministeriets Skrivelse af 17de Juni 1890 blev det, efter Indstillinger fra Havens Direktør og Kvæstor bevilget, at et for Finansaaret 1889—90 under Universitetets Udgiftspost 3 b, Underkonto 1, besparet Beløb af 40 Kr., maatte udbetales som Understøttelse til hidtilværende Opsynsmand ved Haven Hans Jørgensen, der paa Grund af Sygdom havde maattet fratrede sin Stilling, som han havde besørget i en længere Aarrække.

2. Det zoologiske Museum.

a. Udvidet Adgang til Museets Studiesal.

I Skrivelse af 27de September 1886 henlede *Professor zoologiæ*, Dr. Lütken Konsistoriums Opmærksomhed paa, at den til Universitetets zoologiske Auditorium knyttede Studiesal var meget for lille til at give tilstrækkelig Arbejdsplads for de talrige Studerende til den medicinske Forberedelsessexamen. Om den end maaske havde været nogenlunde tilfredsstillende i denne Henseende i en tidligere Periode, da de Studerendes Antal var meget ringere, var den det langt fra længere, da dette var steget saa betydeligt, uden at der var Udsigt til, at denne Stigen vilde være blot forbigaaende. Der var forsøgt at bøde noget derpaa ved at holde Studiesamlingen aaben for disse Studerende i 2 ugentlige Timer, foruden de 4, i hvilke dette tidligere var Tilfældet, men dette var ikke tilstrækkeligt. Ulempen vilde blive saameget større, som det var en Umulighed at gjenneegaa Zoologien demonstrativt, paa Objekterne, for en Tilhørerkreds paa omtrent 100 Personer, og den væsentligste Del af den Virksomhed fra Læreres og Elevers Side, hvorigjennem Zoologien skulde tilegnes, derfor maatte foregaa i Studiesalen. At udvide Benyttelsen til endnu flere Timer, f. Ex. til 8 ugentlige Timer, 4 for hvert Hold, hvori de Studerende da vilde blive delte, vilde, hvis der kunde skaffes Plads dertil paa de Studerendes Timetabel, og den dertil fornødne Assistance kunde tilvejebringes, kun være en Nødhjælp, som vel midlertidig kunde benyttes, men som ikke vilde kunne afhjælpe Nøden. Den bedste Udvej til for Alvor at komme udover Vanskelighederne var Tilvejebringelsen af mere Plads, saaledes at Arbejdspladsen kunde forøges til den dobbelte og Lokalets Overfyldning undgaaes, og saaledes at der

kunde blive Plads til den delvise Doublering af Studieapparatet, som saa kunde og maatte tilvejebringes, men som for Tiden — fordi Pladsen dertil manglede — var en Umulighed. En Pengebevilling dertil vilde ganske vist ogsaa hertil blive nødvendig i nogle Aar, men det vilde ikke være store Beløb, hvorom det vilde dreje sig.

Ved Professor Steens Død var den af ham benyttede Professorbolig bleven ledig, og saafremt denne Bolig kunde blive tildelt Professor mineralogiæ eller zoologiæ, vilde der formentlig i den derved vakant blivende Embedsbolig kunne blive den fornødne Plads til at afhjælpe den Trang til Udvidelse, hvoraf saavel det mineralogiske Museum som det zoologiske Museum led. Der vilde herved kunne raades Bod paa meget følelige Ulemper. Forsaavidt dette Forslag, som jo vilde berøre særdeles berettigede Interesser, ikke kunde fremmes, syntes der, naar det forhaabentlig i en nær Fremtid maatte lykkes at tilvejebringe et nyt Lokale for den mineralogisk-geognostiske Samling, og derved dennes hidtilværende Lokale med tilhørende Embedsbolig blev ledig, at aabne sig forskjellige Muligheder for, at det zoologiske Museum kunde faae den fornødne Udvidelse, foruden at der kunde blive Plads til adskilligt Andet. Under Forudsætning af, at hans principale Forslag ikke kunde nyde Fremme, anmodede Professor zoologiæ om, at Konsistorium vilde virke for, at der stilledes 300 Kr. aarlig til hans Raadighed for dermed at honorere den fornødne Medhjælp i de 2 ugentlige Timer, i hvilke han saa yderligere agtede at holde Studiesalen aaben for de lægevidenskabelige Studerende, indtil mere gunstige Forbedringer af Tilstanden kunde finde Sted ved Tilvejebringelsen af mere og bedre Plads. Midlerne vilde ogsaa kunne tilvejebringes ved at betinge Adgangen til Studiesamlingen af Adgangskort, for hvilke Betalingen kunde være meget lav — nogle faa Kroner — i Sammenligning med den, der krævedes for Adgangen til Universitetets kemiske Laboratorium. Forsaavidt der maatte være Mulighed for en saadan Ordning, henstilledes det til Konsistorium at foranstalte indgivet et bestemt Forslag i denne Retning.

Under 30te Oktober 1886 anmodede Konsistorium Universitetets Kvæstor om at afgive Erklæring om ovennævnte Andragende, forsaavidt angik det i Slutningen af dette fremsatte Forslag om en Bevilling af 300 Kr. eller Tilvejebringelse af Midler ved Udstedelse af Adgangskort, idet Konsistorium bemærkede, at det var tilbøjeligt til at gaa ind paa det sidstnævnte Alternativ.

Fra *Kvæstor* modtog Konsistorium derpaa under 22de Januar 1890 en Erklæring, hvori udtaltes Følgende:

Professor Lütken havde stærkt fremhævet, at den bedste Udvej til at komme ud over Vanskelighederne ved at skaffe de talrige lægevidenskabelige Studerende den fornødne Adgang til Studiesalen vilde være, at tilvejebringe mere Plads for denne, og i saa Henseende havde han blandt Andet henvist til den Flytning af det mineralogisk-geognostiske Museum, som, da han indsendte sit Andragende, kunde haabes at ville blive iværksat og nu ifølge Lov af 1ste April 1888, om Byggeføretagender for Universitetet, i en nær Fremtid vilde forestaa. Overfor den Eventualitet, at saaledes en større Plads for Studiesalen kunde skaffes tilstøde, betegnede derimod Professor zoologiæ Tilvejebringelsen

af den fornødne Assistance, for at de lægevidenskabelige Studerendes Benyttelse af Studiesalen kunde udvides fra 6 til 8 Timer om Ugen — nemlig 4 for hvert af de Hold, hvori de Studerende da vilde blive inddelte — som en »Nødhjælp«, der vel midlertidig kunde benyttes, men som ikke vilde afhjælpe Nøden. Der vilde neppe hos Konsistorium kunne være noget Ønske om en Henvendelse til Lovgivningsmagten for at opnaa en saaledes betegnet midlertidig Nødhjælp, der tilmed ikke vilde kunne foreslaaes uden allerede nu at komme ind paa Spørgsmaalet om den fremtidige Anvendelse af den mineralogisk-geognostiske Samlings hidtilværende Lokale og af Embædsboligen for Professor mineralogiæ. Til det samme Ønske om at undgaa et Forslag til Bevilling paa Finansloven vilde man formentlig blive ført ved at se hen til den Stilling, som Lovgivningsmagten hidtil havde haft overfor det zoologiske Museums Studie- og Forelæsnings-samling.

Ved Lov af 29de December 1862 om det kongelige naturhistoriske Museums Overgang til Københavns Universitet var i § 5 blandt Andet blevet bestemt, at der paa det zoologiske Museums Budget skulde optages en særlig Konto for den under den zoologiske Professor henlagte Studiesamling. Den første Gang, der herefter var blevet forelagt Rigsdagen et sammenarbejdet Specialbudget for de zoologiske Museer, nemlig i Finanslovforslaget for 1865—66, var der til Forelæsnings-samlingen opført det Beløb, der ogsaa hidtil havde været til Raadighed for denne, nemlig 400 Kr. 89 Øre, og dette Beløb var, afrundet til 400 Kroner, endnu bestandig hele det Tilskud, der af Universitetets Kasse blev udredet til den nævnte Samling. At denne uagtet de stegne Krav hidtil havde kunnet lade sig nøje med det anførte Tilskud fra Universitetets Kasse, havde sin Grund, foruden i en økonomisk Bestyrelse, tillige deri, at der, som det allerede i Finanslovforslaget for 1865—66 blev forklaret, til Samlingen var henlagt *dels* Renter af det Moltkeske Legat, dengang 835 Kr. 70 Øre, hvortil der nu efter de givne Bestemmelser om fundatsmæssig Tilvæxt svarede et aarligt Beløb af 1278 Kr. 56 Øre, *dels* Renter af et mindre Legat, dengang 25 Kr. 75 Øre, hvortil der nu i Renter af mindre Legater svarede et Beløb 48 Kr. 98 Øre, saaledes at der siden foranførte Specialbudget fra 1865—66 i Renteindtægten for Studiesamlingen havde været en Tilvæxt af 466 Kr. 9 Øre. Væsentlig var det da de Moltkeske Legater, der hidtil have opretholdt denne Samling saaledes, at Universitetets Tilskud af 400 Kroner til denne ikke havde behøvet nogen Forhøjelse, og at endog hele Udgiften til Assistance ved Samlingen havde kunnet udredes af hine Legatrenter, dog at Adjunkt Jungersen for den Medhjælp, som han ydede Professoren i Zoologi, og som formentlig faldt udenfor den egentlige Assistance, erholdt et Honorar under Universitetets Udgiftspost 7a., til videnskabelige Formaals Fremme. Det vilde ogsaa erindres, at der efter Konsistoriums Forslag ved Ministeriets Skrivelse af 18de Februar 1874 blev taget Bestemmelse om at bibeholde det grevelige Moltkeske Navn, foruden for Bløddyr- og Straaldyr-Samlingerne tillige for Forelæsnings- og Studiesamlingen, dette ifølge »den i Legatstatutterne givne Antydning og den historiske Udviklingsgang«. Naar det nu hidtil ikke blot havde været i Navnet, at den Moltkeske Gave havde været knyttet til Studiesamlingen, men naar dette Legat tillige, som foran anført,

ved Hjælp af fundatmæssig Tilvæxt hidtil havde opretholdt denne Samling, saaledes at det ikke for dennes Skyld havde været nødvendigt at henvende sig til Lovgivningsmagten, saa syntes der ved denne Fremgangsmaade at maatte være tilsigtet en anselig Stilling for Legatet og en vis Uafhængighed for Samlingen, saaledes at der ogsaa under Hensyn hertil kunde være Grund til fremdeles at ønske en Henvendelse til Lovgivningsmagten paa dette Omraade undgaaet, naar ikke Nødvendighed tvang dertil.

For ad anden Vej at tilvejebringe det aarlige Assistance-Beløb af 300 Kroner, som Professor Lütken ønskede til Raadighed for at kunne udvide Adgangen til Studiesalen for lægevidenskabelige Studerende fra at gives i 6 Timer ugentlig til at gives i 8 Timer om Ugen, nemlig 4 Timer for hvert Hold af Studerende, havde Konsistorium da ogsaa været tilbøjeligt til at gaa ind paa Professor Lütkens alternativt fremsatte Forslag om at betinge hin Adgang af Adgangskort, for hvilke Betalingen — nogle faa Kroner — kunde være meget lav i Sammenligning med den, der blev krævet ved Universitetets kemiske Laboratorium, nemlig 24 Kroner for 3 Dage om Ugen i et Halvaar, 16 Kroner for 2 Dage om Ugen og 8 Kroner for 1 Dag om Ugen. Ogsaa dette Forslag frembød Betæneligheder. Ved Gjennemførelse af Forslaget allerede nu, inden større Plads for Studiesamlingen og dermed Betingelsen for en *endelig* Ordning af Adgangen til denne var bragt tilveje, vilde der kunne opstaa Vanskelighed ved at *fastsætte* Betalingen for Adgangskort, idet denne Betaling dog helst maatte opfattes som fastslaaet for en Aarrække, medens Øjemedet med at indføre den foreløbig ikke syntes at kunne være Tilvejebringelsen af større Indtægt for Studiesamlingen i det Hele, men kun af de 300 Kroner om Aaret, som den midlertidig behøvede til ny Assistance. Bortset herfra vilde det i hvert Fald erkjendes, at der i Begrundelsen var en Forskjel paa den nu paatænkte Betaling og den Betaling, der, som ovenfor anført, allerede hidtil fordredes for Adgang til Universitetets kemiske Laboratorium og efter samme Regler for Adgang til kemiske Øvelser i det fysiologiske Laboratorium. Denne Betaling blev nemlig ved begge disse Laboratorier væsentlig ydet for Forbrug af Kogegas og af Kemikalier, medens der ved det zoologiske Museums Studiesal ikke kunde være Tale om noget *Forbrug*. Alligevel her at indføre Betaling for Adgangskort vilde da ikke blot fremkalde den almindelige Betænelighed, at de Studerende derved vilde kunne føres til at indskrænke deres Besøg i Samlingen fra to Halvaar til et; men denne nyopfundne Betaling for Adgangskort vilde formentlig saaledes berøre den i Grev Moltkes Foundation udtrykkeligt udtalte Interesse for Museets Offentlighed, at en Indstilling derom til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vistnok burde ledsages af en Henstilling om Sagens Forelæggelse for Besidderen af Grevskabet Bregentved. Endnu skulde tilføjes, at den ommeldte Bestemmelse om Adgangskort ogsaa maatte antages at komme i Modsætning til det Ønske om fri Adgang for de Studerende til Universitetets videnskabelige Samlinger, som turde forudsættes at være tilstede hos Rigsdagen og for denne kunde faae Betydning under Overvejelse af Bevillinger til de nævnte Samlinger.

Det Spørgsmaal, som overhovedet maatte fremsættes ved enhver Begjæring om Tilvejebringelse af Pengemidler, nemlig om ikke de, der allerede havest til Raadighed, i Virkeligheden skulde være tilstrækkelige til at opnaa det omspurgte Ojemed, maatte, efter hvad der foran var anført, særlig fremtræde i dette Tilfælde, hvori der efter den i Professor Lütken's Andragende givne Forklaring for Ojeblikket ikkun var Tale om en midlertidig og ikke fyldestgjørende Nødhjælp. I saa Henseende skulde bringes i Erindring, at det, dengang der ifølge Ministeriets Resolution af 4de Juli 1871 fra de Moltkeske Legaters Reservefond blev overført til den zoologiske Afdeling af Legaternes Konto II en aarlig Renteforøgelse med 221 Kr. 44 Øre, og fremdeles da der ifølge Ministeriets Resolution af 27de Juni 1881 skete en lignende Overførsel med en aarlig Renteforøgelse 221 Kr. 42 Øre, hver af disse Gange af Ministeriet blev bifaldet, at denne Forøgelse især vilde være at anvende til den Hjælp, som de Studerendes daglige Afbenyttelse af Studiesamlingen gjorde nødvendig. Særlig til saadan Anvendelse havde der da siden 1871 under Konto II været bestemt et aarligt Beløb af omtrent 221 Kroner, der fra 1881 var steget til omtrent 443 Kroner. Allerede da der i Aaret 1871 fra Museets Side blev fremsat Forslag til foranførte Bestemmelse om Udgift under Konto II til Hjælp ved de Studerendes daglige Afbenyttelse af Studiesamlingen, var der imidlertid hos Museets Bestyrelse en Forudsætning om, at den havde Raadighed over Legatets Konto III i det samme Øiemed. Medens nemlig den zoologiske Afdelings 200 Kroner under denne Konto oprindelig vare bestemte til at anvendes til »Naturaliekabinettets Tilvæxt«, indtraadte der allerede i 1855 en delvis Anvendelse af dette Beløb til Ordningsarbejder. Med Aaret 1860 begyndte en Anvendelse af næsten hele Beløbet til Assistance ved det zoologiske Museum overhovedet, og fra Aaret 1870 af var, med faa Undtagelser, hele dette Beløb af 200 Kroner blevet udgivet til Hjælp ved Benyttelsen af Studiesamlingen. For at blive ved de senest forløbne 4 Aar, havde fra 1886 til 1889, begge disse Aar indbefattede, foranførte Fremgangsmaade faaet den faste Form, at de 300 Kroner, hvorved Assistenten ved Studiesamlingens Benyttelse blev lønnet, vare blevne afholdte med 200 Kroner af Legatets Konto III og med 100 Kroner af Konto II. Men paa den Maade var der af de 442 Kr. 86 Øre under sidstnævnte Konto, som efter Ministeriets udtrykkelige Bestemmelse især skulde anvendes til saadan Hjælp, endnu 342 Kr. 86 Øre tilbage, hvoraf de af Professor Lütken begjærede 300 Kroner til ny Assistance af foranførte Art burde udredes.

Da disse 300 Kroner, om de end ikke vare blevne anvendte i Henhold til Ministeriets Afgjørelse, saa dog paa anden Maade have været Studiesamlingen til Nytte, kunde der maaske opstaa en Frygt for, at Gjennemførelsen af Ministeriets Bestemmelser vilde sætte Studiesamlingens Bestyrer i alvorlig Forlegenhed. Til nærmere Oplysning skulde da mindes om, at der, i Henhold til Ministeriets Resolution af 28de Juli 1885 og Konsistoriums Skrivelse af 29de September s. A., af de til Studie- og Undervisnings-Samlingen henlagte Moltkeske Legatmidler blev udredet saa stort et Beløb til Konservator Hamburgers Lønning (oprindelig 696 Kroner) af Universitetets samlede Lønningssum, at denne Lønning kunde bringes op til 1200 Kroner

aarlig, dog at hint Bidrag fra de Moltkeske Legatmidler efter 3 Aars Forløb fra Hamburgers Udnævnelse som Konservator blev nedsat med 228 Kroner og atter efter 3 Aars Forløb med 176 Kroner, nemlig i Forbindelse med, at hans Lønning til de nævnte Tidspunkter erholdt tilsvarende Forhøjelser af Universitetets samlede Lønningssum. En udførlig Paavisning af, at de ommeldte Legatmidler vilde være istand til at udrede det anførte Lønnings-supplement, var meddelt i det staaende Lønningsudvalgs Skrivelse til Konsistorium af 1ste Juli 1885, ligesom Professor Lütken i Museumsraadets Skrivelse af 22de Juni s. A. havde udtalt, at han eventuelt, omend med stor Betænkelighed, vilde kunne gaa ind paa Udredelsen af hint Bidrag af de Moltkeske Legatmidler, dog under den Forudsætning, at Talen ikkun var om en midlertidig Foranstaltning. Hamburger havde saaledes før sin Udnævnelse til at være Konservator oppebaaret betydelige Beløb — saaledes i Aaret 1884 omtrent 50 Kroner om Maaneden — af Legatrenterne for Konservatorarbejde, dog ikke i den egentlige Studiesamling, men kun i den egentlige Forelæsnings- og Undervisningssamling, og efter Raadets Forslag skulde han som Konservator tilpligtes for sin Konservatorlønning at overtage, foruden en af Museets Afdelinger, tillige den hele Studie- samt Forelæsnings- og Undervisningssamling. Det Bidrag, oprindelig af 504 Kroner, til Hamburgers Konservatorlønning, som ved foranførte Bestemmelser kunde synes at være som en Byrde lagt over paa de Moltkeske Legatmidler, var da i Virkeligheden kun en fortsat Udredelse af hidtilværende Vederlag for Hamburgers Arbejde, men strax med henvend 100 Kroner mindre end umiddelbart iforvejen og tilmed under udtrykkeligt Tilsagn om de successive Nedsættelser, hvorom der ovenfor var givet Forklaring.

Den første af disse Nedsættelser var efter Bestemmelsen indtraadt den 1ste Juli 1888 med et Beløb af 228 Kroner, og naar der toges Hensyn her til samt til den for Legatmidlerne fordelagtige Ordning af Vederlaget til Hamburger, der, som ovenfor forklaret, indtraadte allerede ved hans Udnævnelse som Konservator under 1ste Juli 1885, syntes de til Studie- og Forelæsnings-samlingen henlagte Moltkeske Legatmidler i alt Fald nu i Virkeligheden at maatte kunne afse det Beløb af 300 Kroner om Aaret, der *midlertidig* udfordredes til ny Assistance ved den nævnte Samling. Det kunde yderligere anføres, at der om faa Aar vilde komme en Lejlighed til at forøge de for Studiesamlingen disponible Moltkeske Legatmidler ved Overførelse fra Reservefonden, fra hvilken der tidligere i Aarene 1859, 1871 og 1881 var overgaaet Kapitaler til Legaternes Konto II for det zoologiske Museum og det mineralogiske Museum.

I Henhold til de fra Kvæstor modtagne Oplysninger tilskrev *Konsistorium*, efter Kvæstors Indstilling, under 20de Februar 1890 Professor Lütken, at man maatte henvise ham til ved Bidrag fra de Moltkeske Legatrenter, til Beløb 442 Kr. 86 Øre, der ifølge Ministeriets Resolutioner af 4de Juli 1871 og 27de Juni 1881, jfr. Univ. Aarb. f. 1864—71 I. S. 509, vare bestemte til fornemlig at anvendes til den Hjælp, som de Studerendes daglige Afbenyttelse af Studiesamlingen gjorde nødvendig, at tilvejebringe det fornødne Vederlag til forøget Medhjælp ved den nævnte Samling for midlertidig, indtil bedre Plads for Samlingen kunde skaffes tilveje, og der-

med Spørgsmaalet om en forandret Ordning af Adgangen til denne i det Hele kunde komme til Afgjørelse, at kunne udvide Benyttelsen af Samlingen til flere ugentlige Timer end hidtil.

b. *Ny Gave fra Etatsraad, Dr. med. Laursen.*

I Skrivelse af 18de November 1889 indberettede Museumsraadet for Universitetets zoologiske Museum til Konsistorium, at det under 16de s. M. til Kirke- og Undervisningsministeriet havde indsendt en Skrivelse af følgende Indhold:

Samtidig med at Dr. med. Etatsraad Valdemar Laursen afrejste til Europa, hvor han kort efter sin Ankomst afgik ved Døden, havde han hertil afsendt en *trede* stor Samling af fossile Pattedyr-Skeletter og Skeletdele, fra Pampasformationen, som Gave til Museet. Deres Udpakning og foreløbige Behandling havde krævet lang Tid, da der ved deres Indpakning ikke var taget Hensyn til, at hvad der hørte sammen, laa sammen, hvorfor det Sammenhørende efter Udpakningen maatte søges møjsommeligt sammen. Det var derfor først for nylig, at man havde kunnet faae et Overblik over Samlingens Indhold, hvorved det viste sig, at den i Værd, Betydning og Interesse ikke stod tilbage for dens Forgængere. Den indeholdt et næsten helt Skelet af *Megatherium americanum* og et temmelig fuldstændigt Skelet af *Mylodon gracilis* samt diverse Knogledele, Hovedskaller o. s. v. af begge de nævnte Slægter og af *Scelidotherium*-Slægten; endvidere Skeletdele, Haleskeder, Pandeskjolde o. s. v. af 4 Slægter af Kjæmpe-Bæltedyr eller Skjolddyr (*Glyptodonter*), en Hovedskal af Sabelkatten (*Machærodus*), Skeletdele, Tænder o. s. v. af *Mastodon*, *Toxodon*, *Typotherium* o. s. v. Af disse var det de to Kjæmpedovendyr-Skeletter, *Mylodon* og *Megatherium*, der stillede de største Fordringer til Pladsen; opstillede sammen med de tidligere placerede 2 *Lestodon*- og *Scelidotherium*-Skeletter, vilde de frembyde en samlet Repræsentation af den højst mærkelige uddøde Kjæmpedovendyr-Gruppe, hvortil neppe noget andet europæisk Museum vilde kunne fremvise Magen.

Slige store Skeletter kunde ikke finde Plads i de almindelige Museumssale eller disses Skabe. De maatte opstilles i Hallen, hvor foruden de to ovennævnte *Lestodon*- og *Scelidotherium*-Skeletter flere Pansere m. m. af de samtidige Kjæmpe-Bæltedyr eller Skjolddyr havde Plads mellem de andre større Skeletter af Nutidens Dyr. Men der var derved den store Ulempe, at de ikke — som de i Skabe anbragte — vare blot nogenlunde beskyttede mod Støv; medens de friske Skeletter af Nutidens Dyr kunde taale Vask, lod det sig ikke gjøre med de jordfundne (fossile) Skeletter; dertil vare de altfor skrøbelige. Man havde søgt at bøde derpaa ved over de to nævnte jordfundne Skeletter at anbringe en Slags Telt eller Forhæng, som blev skudt tilside, naar Museet var aabent for Publikum, eller naar de af anden Grund skulde gjøres tilgængelige. Det var langtfra noget skjønt Arrangement, og værre vilde det blive, hvis der for de nye Skeletters Skyld skulde anbringes flere saadanne uskønne Indretninger; disse ydede tilmed kun en ufuldkommen Beskyttelse mod Støvet, og Forhængenes Aftagelse

og Anbringelse medførte saare let Beskadigelser af de saa skrøbelige Fortidslevninger. Den eneste Maade, hvorpaa disse kostbare Gjenstande vilde kunde bevares og dog være benyttelige, vilde være at anbringe dem i et stort Glasskab af saadanne Dimensioner, at det kunde omfatte alle disse 4 Skeletter samt Skjolddyrenes Pansere o. s. v., og dog gjøre det muligt at bevæge sig imellem disse for at studere dem, efterse dem o. s. v. Et saadant Skab kunde efter meddelt Overslag leveres for c. 4500 Kroner.

Museumsraadet ansøgte derfor om ogsaa til denne Lausen'ske Samling at erholde en extraordinær Bevilling af 5000 Kroner, eftersom der til Skeletternes Opstilling vilde paaløbe mange andre Udgifter, der neppe vilde beløbe sig til mindre end 500 Kr. *) Det var selvfølgelig den sidste Samling af denne Art, som Museet modtog fra Lausen's Haand, og det til dens Forøgelse af Giveren skjænkede Legat vilde efter al Sandsynlighed først i en fjern Fremtid komme Museet tilgode. Det vilde ikke kunde forsvares ikke strax at gjøre alt muligt for at beskytte disse kostbare og uerstattelige Fortidslevninger, som skyldtes en højsindet Landsmands Fædrelandskærlighed og Gavnildhed, og det vilde paadrage Styrelsen vel fortjent Dadel, hvis det skulde kunne siges med et vist Skin af Ret, at man ikke sørgede tilbørligt for deres Bevarelse, og at det havde været heldigere, om de havde fundet Vej til et af de store Udlandsmuseer af første Rang, hvor man bedre var istand til at paaskønne deres Værd.

Ved Behandlingen af Finanslovsforslaget for Finansaaret 1890—91 i Folketinget blev der stillet Forslag om ovennævnte Bevilling, der blev bifaldet af Folketinget og optaget paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget for samme Finansaar.

c. *Oprettelsen af en Havstation for zoologiske og botaniske Studier.*

I Skrivelse af 2den Juli 1889 indberettede *Professor zoologiæ*, Dr. Lütken, at Universitetets zoologiske Museum fra Indenrigsministeriet havde modtaget en Skrivelse, hvori det, — næst at meddele, at det havde antaget Dr. phil. Joh. Petersen til Forstander for den »biologiske Station« til Undersøgelse af de for Havfiskeriet betydningsfulde Forhold paa den maritime Zoologis Omraade, som nu vilde blive oprettet, — tillige havde meddelt, at der paa den nævnte »Station«, der indrettedes i en ældre Transportbaad og vilde blive henlagt paa Steder, hvor det af Hensyn til Fiskeriundersøgelserne var hensigtsmæssigst, vilde kunne optage 5 Studerende mod Afholdelse af de Udgifter, som deres Kost og Ophold ombord vilde kræve, hvilket var anslaaet til 3 Kr. pr. Dag for hver. Til nærmere Belysning af

*) Ved at anvende fransk Glas i Skabets Sider (det vilde i alt Fald blive anvendt til Taget) vilde der kunne spares c. 1500 Kr. Man kunde dog ingenlunde anbefale denne Besparelse, da Anvendelsen af det billigere Glas vilde skjæmme det Heles Udseende og hindre den fulde Optattelse af Gjenstandene, der tildels maatte beskues i Frastand. Bygningsinspektøren havde ogsaa paa given Anledning udtalt sig derimod, medens han iøvrigt ikke havde havt noget at indvende mod Udkastet til Skabet eller dets paatænkte Placering.

dette Tilbud og af de ikke store Udgifter, som dets Modtagelse vilde medføre, anførte Professor Lütken Følgende:

Det havde, lige siden han tiltraadte det zoologiske Professorat, været ham magtpaaliggende at faae indrettet et Institut, der nogenlunde kunde svare til, hvad man ellers plejede at kalde »en zoologisk Havstation,« og paa hvilken der — som Supplement til den zoologiske Undervisning, der kunde præsteres ex cathedra, i Studiesalen og paa Museet — kunde gives vore naturhistoriske Studerende Lejlighed til at gjøre Bekjendtskab med den *levende* Havdyrverden og til at studere visse Sider af Havdyrenes Anatomi, Udviklingshistorie o. s. v. — Noget, hvortil der her i Universitetsstaden ingen Lejlighed var. Han havde udregnet, at en passende Bygning af Træ eller Filt, opført i Hellebæk (hvor man havde været saa velvillig at overlade ham Grund dertil) kunde haves og Institutet holdes i Drift i to Aar for 8000 Kr., hvilken Sum han havde søgt bevilget af Carlsbergfonden. Det havde da været hans Agt, naar Anstalten havde staaet sin Prøve, at henvende sig til Universitetet og Ministeriet om de fornødne Midler til dens fortsatte Drift. Det var ikke Tanken at oprette et Institut for videnskabelige Arbejder eller for zoologiske Videnskabsmænds højere og videre Uddannelse — dette var som oftest »de zoologiske Stationers« egentlige Formaal — men en zoologisk Undervisningsanstalt som Komplement til, hvad vi allerede havde, en Undervisningsanstalt, der skulde arbejde med den friske, levende Natur. At den naturligvis ogsaa kunde fremkalde enkelte videnskabelige Arbejder af Værd eller af og til række Fiskeriundersøgelserne en hjælpende Haand, turde haabes, men var ikke Hovedsagen, som var Naturhistorielærernes Oplærelse i at studere Havdyrene paa anden Maade, end det kunde ske i et Museum. Direktionen for Carlsbergfonden havde imidlertid *ikke* fundet, at hans Andragende faldt indenfor Rammen af Fondens Formaal, og han havde derfor maattet lægge Sagen hen, da han ikke saae nogen Mulighed for at faae den underkastet den praktiske Prøvelse, uden hvilken han ikke vovede at forelægge den for højere Autoriteter.

Under de Drøftelser, der gik forud for Udarbejdelsen af Planen for »den biologiske Station« for Fiskeriundersøgelser, havde han derpaa modtaget Underretning om, at der i den til »Station« indrettede Transportbaad eventuelt vilde kunne blive Plads til nogle naturhistoriske Studerende, og Indenrigsministeriets Skrivelse havde bragt ham Bekræftelse paa denne Meddelelse, som han tillagde stor Betydning for det zoologiske Studium. Den Tid af Aaret, da de yngre Kandidater eller ældre Studerende vilde kunne benytte dette Tilbud, vilde selvfølgelig være Sommermaanederne Juni til August, og hvis man turde gjøre Regning paa, at de Studerende lige godt kunde benytte alle 3 Maaneder, vilde man kunne indrette 2 Kursus, hvert paa 6 Uger for 4 Studerende, altsaa 8 ialt. Det vilde da være muligt for enhver naturhistorisk Studerende i sin Studietid at nyde godt af denne Lejlighed til Uddannelse mindst 1 eller 2 Gange. Desværre vilde dette neppe kunne realiseres fuldtud, da mange ubemidlede Studerende, som ernærede sig ved Undervisning, kun vilde kunne anvende deres 4 à 5 Ugers Skoleferie derpaa. Lignende Vanskeligheder vilde indskrænke Tiden for de

Mænd, som kunde formaaes til at virke som Lærere for de Studerende, og hvorved han nærmest havde tænkt paa Mænd som Inspektør Levinsen, Docent Jungersen, Adjunkt Traustedt, Dr. R. Bergh, Dr. Boas og Dr. Kolderup Rosenvinge — Sidstnævnte som Lærer i Algologi, en Diciplin, som der vilde være ligesaa god Lejlighed til at dyrke i »den biologiske Station«, som den marine Zoologi. Det maatte endvidere bemærkes, at »Stationen« stundom maatte henlægges til Steder, der ikke vare gunstige for zoologisk Studium og Undervisning, saa at den Tid, da den kunde benyttes, ogsaa derved vilde kunne lide nogen Indskrænkning, og endelig, at Forstanderen maatte forbeholde sig, i paakommende Tilfælde selv at kunne give Gjæstfrihed til en eller anden Videnskabsmand, hvis Ophold ønskedes for at deltage i »Stationens« Hovedvirksomhed.

De Udgifter, som vilde kræves for at kunne benytte Indenrigsministeriets Tilbud, vare: 1. Stipendier for 3 à 4 Studerende à 100 Kr. om Maaneden for i det Væsentlige at kunne bestride Rejsen til Stationen og Opholdsudgiften ombord, altsaa højst 1200 Kr.; 2. samme Sum (300 Kr.) til en yngre Zoolog eller Algolog som Lærer, foruden Honorar for hans Arbejde i 3 Maaneder, ialt 600 Kr. (Stationsforstanderen vilde jo have sit eget Arbejde at gjøre og vilde derfor ikke kunne deltage i Undervisningen, medens det turde forventes, at han paa enhver mulig Maade vilde imødekomme denne Side af Stationens Virksomhed); 3. en Sum til Mikroskoper og andre Apparater, som Stationen ikke kunde levere i tilstrækkeligt Antal; hertil beregnedes 400 Kr. i den Tanke, at hvad der maatte kræves udover dette i de første Aar, muligvis kunde afholdes af de andre Summer, saafremt disse af Grunde, som foran vare fremsatte, ikke bleve benyttede fuldtud. Professor Lütken indstillede derfor, at der — forudsat at Universitetet ikke af egne Midler kunde afholde denne Udgift — søgtes bevilget en Sum af 2000 Kr., og at denne i de ovennævnte Ojemed stilledes til Raadighed for Professor zoologiæ, eller — hvis det skulde foretrækkes — for ham og Professor botanices i Forening, — med Myndighed for ham (eller dem) til at vælge de Lærere og Studerende, som hvert Aar skulde frekventere Anstalten i kortere eller længere Tid, efter deres Lejlighed og efter Overenskomst med Stationens Forstander.

Professor Lütken tilføjede, at da han havde forelagt fornævnte Anliggende i sin Almindelighed for det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, førend der endnu var indløbet officiel Meddelelse fra Indenrigsministeriet, var han bemyndiget til som Dekanus at medgive det Fakultetets anbefaling.

Af *Kirke- og Undervisningsministeriet* blev der derefter ved 2den Behandling af Finanslovsforslaget for 1890—91 i Folketinget paa Kommunitetets Budget stillet Forslag om Optagelsen af en ny Konto: Til Oprettelsen af en Havstation for zoologiske og botaniske Studier, 2000 Kr., hvoraf 400 Kr. ekstraordinært. Ministeriet henledede Opmærksomheden paa, at der her var Spørgsmaal om med forholdsvis ringe Omkostninger at tilvejebringe en Station for Studiet af Havets Dyr- og Planteverden, idet denne vilde kunne knyttes til den af Indenrigsministeriet oprettede biologiske Station til videnskabelige Undersøgelser i Havfiskeriets Interesse. Paa den dertil indrettede

Transportbaad vilde der nemlig efter Indenrigsministeriets Foranstaltning blive Plads til Ophold for et Antal Naturforskere, selvfølgelig saaledes, at Udgifterne ved deres Ophold refunderedes. En saadan Havstation for det naturvidenskabelige Studium vilde efter Ministeriets Overbevisning være af særdeles stor Betydning for Videnskaben, idet der uden et saadant Hjælpe-middel altid vilde savnes Lejlighed for vore Naturforskere til i fyldestgjørende Omfang at foretage de Studier, som der her var Tale om; og særligt under vort Lands Forhold syntes der at være al mulig Anledning til at fremhjelpe Studiet af det Havet iboende Liv, forsaavidt som en systematisk og regelmæssig fortsat videnskabelig Undersøgelse af dette sikkert vilde afsætte Resultater af stor praktisk Betydning. En aarlig Bevilling i dette Ojemed vilde være et naturligt Supplement til de Bevillinger, der allerede paa forskjellig Maade vare givne, dels til Støtte for Fiskerivirksomheden, dels til specielle zoologiske Undersøgelser af vore Farvande. Skjønt den foreliggende Plan direkte kun gik ud paa at fremme de yngre zoologiske og botaniske Studerendes videnskabelige Uddannelse, altsaa at skabe en ny Undervisningsanstalt, vilde der selvfølgelig ad denne Vej blive rig Lejlighed til at gjøre Iagttagelser af selvstændig videnskabelig Betydning, og det vilde iøvrigt være klart, at den her anviste Vej var den bedste og sikreste, naar det gjaldt at fremhjelpe paa varig Maade de Undersøgelser, som der her var Spørgsmaal om. Med Hensyn til Enkelthederne i denne Sag henviste Ministeriet til de i Andragendet givne Oplysninger og Beregninger, og bemærkede, at i Forhold til, hvad der andetsteds var ofret paa samme videnskabelige Ojemed, maatte Udgifterne betragtes som ubetydelige.

Ved Skrivelse af 28de November 1889 meddelte *Ministeriet* Konsistorium Underretning om, at der var stillet Forslag om ovennævnte Bevilling, og anmodede Konsistorium om at meddele, om det eventuelt vilde være rettest at stille den foreslaaede Bevilling til Raadighed for Professoren i Zoologi alene eller for ham i Forening med Professoren i Botanik.

Under 24de Januar 1890 indsendte Konsistorium en Erklæring fra *det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet*, hvori udtaltes, at det første Alternativ anbefalede sig ved sin Simpelhed, det andet ved det muligvis mere Betyggende, som der kunde være i, at denne Sags Styrelse var lagt i fire Hænder istedetfor to. Da imidlertid Stationens Benyttelse i zoologisk Henseende var Hovedsagen og Algologien her en Bisag, maatte i en slig Tomandsbestyrelse Professor zoologiæ have en Formands Rettigheder og Pligter, medens det paa den anden Side turde forudsættes, at han, hvis Sagen overlodes til ham alene, ikke vilde tilsidesætte berettigede Hensyn til Algologien eller til hans botaniske Kollegas Ønsker og Meninger. Da den nuværende Professor botanices havde udtalt sin fulde Tillid til den nuværende Professor zoologiæ i denne Henseende, medens det dog maatte fremhæves, at Situationen ved indtrædende Forandringer i de personelle Forhold kunde blive en anden, udtalte Fakultetet sig for, at det nævnte Hverv eventuelt overdroges til Professor, Dr. Lütken for hans Funktionstid som Professor zoologiæ.

Konsistorium sluttede sig til Fakultetets Udtalelser og indsendte samtidig en fra *Kvæstor* modtagen Erklæring, hvori udtaltes, at den paagjældende

Bevillings Optagelse paa Kommunitetets Budget for Tiden, da Spørgsmaalet om Dækningen af Universitetets Underbalance endnu ikke var afgjort, havde sin fulde Forklaring i denne Henseende, medens Bevillingen dog i sig selv som sigtende til Studerendes Uddannelse nærmest maatte siges at høre under Universitetets Formaal. Naar derfor dettes Formueforhold vare ordnede, og der i det Hele forelaa Erfaring med Hensyn til forommeldte Bevillings Anvendelse i det Enkelte, kunde der formentlig blive Spørgsmaal om at søge den overført til Universitetets Budget som en særlig Underafdeling af dettes Udgiftspost 7, i ethvert Fald forsaavidt angik de Beløb, der medgik til Lærere og Apparater og derfor under alle Omstændigheder nærmest syntes at have deres Plads paa Universitetets Budget.

Bevillingen blev vedtaget af Folketinget og optaget paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget for 1890—91 under Kommunitetets Udgiftspost 14, hvorefter Ministeriet under 29de April 1890 meddelte Konsistorium, at det bevilgede Beløb vilde være at udbetale efter nærmere Anvisning af Bestyreren for zoologisk Museum.

Paa Finanslovforslaget for Finansaaret 1891—92 blev Bevillingen opført paa Universitetets Budget under Udgiftspost 7. i., hvilken Ompostering blev bevilget af begge Rigsdagens Ting.

3. Universitetets kemiske Laboratorium.

I en til Kirke- og Undervisningsministeriet indsendt Skrivelse af 9de Juli 1889 anholdt Bestyreren af Universitetets kemiske Laboratorium om, at det paa Universitetets Udgiftspost 3 e, det kemiske Laboratorium, bevilgede Beløb 6130 Kr. maatte blive søgt forhøjet med 500 Kr. Til Støtte for den ønskede Forhøjelse blev fremhævet, at den betydelig stegne Benyttelse af Laboratoriet gjorde det umuligt fremdeles at holde det i tilbørlig Stand uden Forhøjelsen, eftersom dels de daglige Rengjøringsudgifter vare stegne betydelig, dels Udgifterne til Inventariets Vedligeholdelse ligeledes forøgedes Aar for Aar ved det stærke Slid, som Laboratoriets stærke Benyttelse medførte. Det tilføjedes derhos, at Bevillingen til Laboratoriet — afseet fra tvende henholdsvis i Finansaarene 1873—74 og 1886—87 tilkomne Beløb, 800 Kr. og 880 Kr. til Lønning af Hjælpeassistenter paa Grund af det forøgede Arbejde — ikke var bleven forøget siden Finansaaret 1859—60, altsaa i 30 Aar, medens de fornævnte Udgifter til Rengjøring og Vedligeholdelse vare stegne betydelig siden den Tid.

Paa Finanslovforslaget for Finansaaret 1890—91 blev der stillet Forslag om ovennævnte Forhøjelse, der blev bevilget af Rigsdagens Folketing og optaget paa Ministeriets Budget for samme Finansaar.

4. De lægevidenskabelige Anstalter.

a. *Kgl. Resolution af 2den Juni 1890 om Forandring i Bestemmelserne om Udnævnelsen af Overlægerne ved det kgl. Frederiks Hospital.*

Fra det lægevidenskabelige Fakultet modtog Konsistorium under 12te Februar 1890 en Skrivelse, hvori Fakultetet anmodede Konsistorium om at

søge udvirket en Forandring i de før Udnævnelsen af Overlægerne ved Frederiks Hospital gjældende Regler. Fakultetet bemærkede i denne Anledning, at, som bekjendt, blev det ved kgl. Resolution af 22de Januar 1873 blandt Andet bifaldet, at Overbestyrelsen for Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen fra Justitsministeriet gik over til Kirke- og Undervisningsministeriet, at Overlægen ved den ene medicinske Afdeling og Overlægen ved den ene kirurgiske Afdeling skulde være den tilsvarende kliniske Docent ved Universitetet, og at Overlægerne ved de to øvrige Afdelinger skulde udnævnes efter indgiven Ansøgning for et Tidsrum af 6 Aar, dog saaledes at Gjenvalg kunde finde Sted. De skulde udnævnes af Hospitalsdirektionen efter indhentet Erklæring fra det lægevidenskabelige Fakultet og kunde vælges blandt Medlemmerne af dette Fakultet eller udenfor samme; i sidstnævnte Tilfælde traadte de som midlertidige Docenter i Forhold til Universitetet, saaledes at det paahvilede dem at deltage i den kliniske Undervisning efter den ved Universitetet fastsatte Plan, og nød derfor et aarligt Honorar, som blev udredet af Universitetets Kasse.

Skjønt Fakultetet havde haft Betæneligheder ved den Bestemmelse, der lagde de tvende Overlægers Udnævnelse for en saa stor Del i Direktionens Haand, var det dog blevet beroliget ved den Omstændighed, at Direktionen i sin Midte havde 3 lægekyndige Medlemmer, hvoraf i det Mindste den ene efter Reskript af 10de December 1772 § 4 skulde være Medlem af Fakultetet, medens de to andre altid forudsattes valgte mellem Hovedstadens mest ansete Læger, hvem Undervisningsspørgsmaalet maatte ansees særlig at ligge paa Hjerte. At Fakultetet tillagde navnlig den førstnævnte Bestemmelse stor Betydning, saaes ogsaa af den Kjendsgjerning, at da det en Tid blev berøvet sin Ret til at være repræsenteret i Direktionen, henvendte sig med en indtrængende Henstilling til Ministeriet for at faae dette redresseret, og det opnaaede ogsaa, at afdøde Professor Panum fik allerhøjeste Ordre til at indtræde som Medlem af Direktionen.

Men ganske anderledes stillede Sagen sig, da Direktionen ved kgl. Resolution af 2den Oktober 1882 blev afløst af en enkelt Direktør, som ikke behøvede at være lægekyndig og som hidtil heller ikke havde været det. Man kunde nu ikke længere finde sig betrygget ved den meget indskrænkede Bestemmelse, at Fakultetet skulde afgive sin Betænkning over samtlige Ansøgere uden at have nogen bestemt Indflydelse paa Valget af den efter dets Mening mest kvalificerede.

Hidtil havde Omstændighederne været saa heldige, at de 2 Overlægeposter vare blevne besatte med Fakultetets egne Docenter, hvad Fakultetet som Regel maatte anse for det Heldigste baade for de Studerende og vedkommende Universitetslærere selv.

Da Fakultetet imidlertid maatte være forberedt paa, at Besættelsesmaaden af Overlægepladserne hvert Øjeblik kunde faae aktuel Betydning ved Fratrædelse af de nuværende Indhavere af disse Poster, henstillede det, at der maatte søges udvirket, at den nævnte Besættelsesret, saavidt det lod sig gjøre, henlagdes til sit rette Forum: Ministeriet, Konsistorium og gennem dette Fakultetet.

Fakultetet fremhævede, hvor vigtig disse Pladers Besættelse med den rette Mand var for Undervisningen, og altsaa for Universitetet, der, som nævnt, ogsaa kunde komme til at lønne ham; og navnlig nu, da de Studerendes Antal var steget i en ikke forhen kjendt Grad, maatte den Undervisning, som denne Mand var forpligtet til at give, ansees for at være et aldeles nødvendigt Supplement til den fast ansatte kliniske Lærers Virksomhed i Universitetets Tjeneste.

Endelig bemærkede Fakultetet, at forsaavidt der maatte blive gjort den Indvending, at fra Hospitalets Synspunkt skulde ogsaa det Synspunkt gjøres gjældende, at den valgte Mand foruden sin Virksomhed som Lærer ogsaa skulde varetage de Syges Tarv paa bedste Maade, kunde Fakultetet ikke se, at Hospitalsdirektøren bedre skulde kunne bedømme hans Kvalifikation end Fakultetet, der dog havde ganske andre Forudsætninger at bygge paa og som med Opmærksomhed fulgte de Mænds hele Udvikling, hvormed der kunde være Tale ved Besættelsen af disse Poster.

Konsistorium indsendte ved Skrivelse af 2den April 1890 Fakultetets Andragende til Ministeriet, idet det varmt anbefalede, at Ministeriet vilde søge udvirket en Forandring i kgl. Resolution af 2den Oktober 1882, saaledes at Udnævnelsen af fornævnte to Overlæger henlagdes fra Hospitalsdirektøren til Ministeriets Afgjørelse, efter indhentede Erklæringer fra Konsistorium og det lægevidenskabelige Fakultet.

I den af *Direktøren for Frederiks Hospital* efter Ministeriets Anmodning afgivne Erklæring udtalte denne blandt Andet, at det, efterat den tidligere kombinerede Bestyrelsesform for Hospitalet var afløst af en Enedirektør, var naturligt, at Ministeriets Overbestyrelse kom til at træde langt mere direkte frem end tidligere. Den Omstændighed, at den tidligere Direktion bestod af 7 Medlemmer, i Regelen Mænd i betydelig sociale Stillinger, hvoraf flere lægekyndige Mænd, kunde nemlig ansees som en Borgen for, at der ikke blev seet ensidig paa Sagerne, og bevirkede, at det mere var Undtagelse end Regel, at ministeriel Resolution indhentes; end ikke de aarlige Budgetter forelagdes til ministeriel Approbation. Heri var indtraadt den Forandring, at Enedirektøren nu forelagde Ministeriet alle vigtige Sager til Afgjørelse. Da Valget af Overlæger utvivlsomt hørte til de betydningsfuldste Sager, som kunde komme til at foreligge, erkjendte han det for at være i hvert Fald formelt rigtigt, og i Overensstemmelse med den indførte nye Forretningssang, at Besættelsesretten ved de tvende af Hospitalets Overlægepladser fremtidig udøvedes af Ministeriet. Han var forsaavidt enig med Konsistorium og det lægevidenskabelige Fakultet. Det forekom ham derimod, at disse Autoriteter vare gaaede vel vidt, naar de nu istedetfor at søge den Middelvej, at Valget skete af Ministeriet ved Indstilling af Hospitalets Direktør og efter forud indhentet Betænkning af det lægevidenskabelige Fakultet, vilde have Direktøren fuldstændig udelukket fra at have officiel Indflydelse paa Valget.

Direktøren berørte dernæst i sin Erklæring Spørgsmaalet om, hvorvidt den Opfattelse, at samtlige Overlæger ved Hospitalet vare fast ansatte Docenter ved Universitetet, var det Heldigste for Hospitalets Vedkommende, samt henviste tillige til de Udtalelser, der angaaende dette Spørgsmaal vare

fremkomne i den ved kgl. Resolution af 27de August 1870 nedsatte Kommission, hvis Opgave det var at afgive Betænkning og Forslag om en ordnet Samvirken mellem Universitetet og Hospitalet til den lægevidenskabelige Undervisnings Fremme, og af hvis 11 Medlemmer de 7 vare lægekyndige og af disse atter de 4 Universitetslærere. Han fremhævede saaledes forskellige Udtalelser i nævnte Beretning.

Side 8 var udtalt, som en Begrænsning af Ønsket om, at alle Overlægerne skulde være Universitetslærere, »at selvfølgelig træder her et andet Hensyn frem i første Række« — Hensynet til de Syges Helbredelse, til Hospitalernes hele humane Formaal — og »at det Forbehold ikke maa tabes af Syne, at der ikke maa gjøres Indgreb i Hospitalernes virkelige Tarv som saadanne, og at den ø: Undervisningen, ikke maa medføre Skade for de Syge, og formenes det, at der ogsaa for Studiets egen Skyld maa tillægges dette Forbehold en betydelig Vægt, eftersom den under en samvittighedsfuld Overlæges Ledelse bestandige Træden i Forgrunden af Hensynet til de Syge og deres Pleje udgjør et værdifuldt Led i den unge Studerendes hele Opdragelse og Forberedelse til sit vordende Kald.«

Naar Kommissionen havde indskrænket sig til at foreslaa, at kun de tvende Overlægeposter skulde besættes med Indehavere af de respektive kliniske Lærereposter ved Universitetet, var dette ikke blot sket i Henhold til ovenstaaende Betragtning, at de Syge vare bedst tjente med ikke at være Gjenstand for Undervisning af de Studerende, men hovedsagelig af de i Beretningen S. 25 og 26 anførte Grunde, at den nærmeste Opgave for de ved Universitetet ansatte *ikke-kliniske Docenter* i Kirurgi og Medicin var at holde *theoretiske Forelæsninger*.

Dette, at disse Docenter ikke behøvede at have nogen Hospitalsservice til Raadighed, var gjældende den Dag idag, idet den Pligt, tillige at holde operative Øvelser med de Studerende, som paahvilede Docenten i klinisk Kirurgi, forudsattes at kunne ske Fyldest paa Kadaverne paa kirurgisk Akademi.

At Kommissionen foreslog, at der gaves Universitetet »en vis Indflydelse« paa Valget af disse tvende Overlæger, som erklæredes ikke med Nødvendighed at burde være faste Docenter ved Universitetet, motiveredes ved Forslaget om, at Overlægerne eventuelt traadte i Forhold til Universitetet som midlertidige Docenter, samt at disse derved opnaaede Chance for at gaa over i de faste Docentpladser.

Paa samme Side, 26, havde Kommissionen udtalt, at »Forholdene kunne vel til en given Tid betinge, at *det ikke vilde være ønskeligt*, at det overdroges nogen af disse to Docenter at forestaa en Hospitalsservice med dertil knyttet Medvirken i den kliniske Undervisning ved Siden af den Lærerpost, hvori de specielt ere ansatte«, uden dog at motivere denne Antagelse. Naar han, med Hospitalets Erfaring for Øje, skulde afhjælpe denne Mangel ved Betænkningen, vilde han mene, at Motiveringen kunde være den, at fordi en Læge var en udmærket dygtig klinisk Lærer, behøvede han ikke at være en dygtig Overlæge, og da det ikke var Meningen — se Side 9 nederst — at tabe Hospitalsfundatsen af Syne ved at gøre Hospitalet fra en Velgjørenhedsanstalt for Syge til en Undervisningsanstalt for Studerende,

havde det sin store Betydning, at de tvende Overlæger som eventuel Modvægt valgtes blandt Mænd, der havde lagt udpræget praktisk Dygtighed for Dagen.

Den Omstændighed, at Stiftelsens samtlige Overlæger vare fast ansatte Universitetslærere gjorde dem tilbøjelige til at sætte Hensynet til Undervisningen som Nr. 1, til Hospitalsvirksomheden som Nr. 2. Om nu end Lægeraadet kun havde en raadgivende Stemme, havde det sin Betydning for Administrationen, at nogle af dets Medlemmer tænkte og handlede med først og fremmest Hospitalets Interesser for Øje.

Denne Udtalelse faldt i hvert Fald godt sammen med Kommissionens Udtalelser S. 46, saalydende: »at vi ingenlunde have tilsigtet en fuldstændig Indordning af Hospitalet under Universitetet, idet vi tvertimod overalt have forudsat en af Universitetet uafhængig Direktion, som fra sin Side skulde have at hævde de nødvendige Hensyn ikke blot til de økonomiske og øvrige administrative Forhold, men ogsaa til selve Sygepleien. Vi forudsætte saameget mere Bibeholdelsen af en slig, ved Hospitalsfundatsen anordnet Direktion, som det maa erkjendes, at hverken Universitetet eller det lægevidenskabelige Fakultet som saadant vil kunne ansees for vel skikket til at overtage Hospitalets Bestyrelse, og som det derhos maa erkjendes for rigtigt, at der haves fuld Betyggelse imod, at Sygeplejen bliver gjort Undervisningen underordnet.«

Direktøren bemærkede, at den fremtidige Ordning, som maatte ansees for at være bedst stemmende med Hospitalets Interesser, var, at Udnævnelsen skete paa de sædvanlige 6 Aar ad Gangen af Ministeriet med — som hidtil — allerhøjeste Konfirmation af Bestallingen, efter Indstilling af Hospitalets Direktør og efterat samtlige Andragender havde været forelagte det lægevidenskabelige Fakultet til Betænkning, dog at det gjordes Fakultetet til Pligt, ikke at indstille en Enkelt, men at afgive Betænkning over hver enkelt af de fremkomne Ansøgninger.

Efter Ministeriets Forestilling blev det ved kgl. Resolution af 2den Juni 1890 bifaldet, at de ved allerhøjeste Resolution af 22de Januar 1873 givne Bestemmelser forandredes derhen, at de to Overlæger ved det kongelige Frederiks Hospital, der efter den nævnte Resolution udnævnes af Direktøren for 6 Aar ad Gangen, fremtidig ansættes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Indstilling fra Direktøren for Hospitalet og efter indhentet Betænkning fra Universitetets lægevidenskabelige Fakultet, samt at Ansættelsen af de Paagjældende forelægges til allerhøjeste Stadfæstelse.

b. Forskjellige Sager.

I et af det lægevidenskabelige Fakultet i Skrivelse af 16de September 1889 anbefalet Andragende anholdt Professor Chievitz om, at der, da det havde været nødvendigt henholdsvis under Universitetets Udgiftspost 3 h, det normal-anatomiske Museum, og Universitetets Udgiftspost 4, særegne Udgifter til det lægevidenskabelige Fakultet, at afholde nogle ekstraordinære Udgifter, henholdsvis til Beløb 370 Kr. 33 Ø. og 182 Kr. 14 Ø.,

som ikke kunde udredes af de paa de paagjældende Konti for Finansaaret 1889—90 opførte Beløb, maatte blive meddelt Tilladelse til, at disse Udgifter udrededes paa forventet Tillægsbevilling for samme Finansaar.

Kvæstor bemærkede i en af ham afgiven Erklæring af 12te November 1889 med Hensyn til det første Beløb, at Forholdene vedrørende Anvendelsen af det under Konto 3 h. bevilgede aarlige Beløb i Tidens Løb vare væsentlig forandrede, saaledes at det ingenlunde blot var egentlige Museumsformaal, for hvilke Midlerne kom til Anvendelse, hvorimod der i Virkeligheden deraf nu blev afholdt dels alle Udgifterne ved de praktiske mikroskopiske Undervisningskursus, hvis Omfang var voxet betydeligt ved den store Stigning i de Studerendes Antal, dels Udgifterne ved det anatomiske Laboratorium, der efterhaanden havde udviklet sig saa godt, Forholdene tillode det, og i hvilket Viderekomne stadigt vare beskjæftigede med egne Undersøgelser. Hvad det andet Beløb vedrørende Udgiftspost 4 angik, bemærkede Kvæstor, at det under denne Konto for Finansaaret 1887—88 opførte Beløb til ordinære Udgifter heller ikke havde viist sig tilstrækkeligt, idet det havde været nødvendigt til Dækning af forskjellige, i et af Professor Chievitz tidligere indsendt Andragende nævnte, ordinære Udgifter at overskride ovennævnte Beløb med 138 Kr. 58 Ø., om hvis endelige Afholdelse der endnu ikke var truffet Afgjørelse. Det Beløb, der ikke kunde dækkes af Kontoen for Finansaaret 1889—90, var nærmest af extraordinær Karakter og navnlig medgaaet til Snedkerarbejde. Medens det fra Finansaaret 1887—88 hidrørende Beløb var brugt til Dækning af ordinære Udgifter, saaledes at samtidig det paa den paagjældende Konto udtrykkelig til ordinære Udgifter bevilgede Beløb 100 Kr. var sparet for det nævnte Finansaar, vilde der, forsaavidt angik Beløbet for Finansaaret 1889—90, formentlig Intet kunne være til Hinder for, at 100 Kr. deraf dækkedes ved det nævnte ordinære Beløb for samme Finansaar. Resten 82 Kr. 14 Ø. ligesom ogsaa det for Finansaaret 1887—88 hidrørende Beløb 138 Kr. 58 Ø. vilde formentlig, paa Grund af at deres Udredelse ikke havde kunnet udsættes, kunne tillades afholdte paa forventet Tillægsbevilling.

Efter Kvæstors Indstilling blev det ved Ministeriets Skrivelse af 20de November 1889 bifaldet, at tvende i Finansaaret 1889—90 afholdte ordinære Beløb, henholdsvis 370 Kr. 33 Ø. til Udgifter ved Universitetets normal-anatomiske Museum og 182 Kr. 14 Ø. til Udgifter ved det lægevidenskabelige Fakultet, samt endvidere et Beløb af 138 Kr. 58 Ø., hidrørende fra Udgifter til det lægevidenskabelige Fakultet i Finansaaret 1887—88, som ikke havde kunnet afholdes af den paagjældende Konto paa Universitetets Budget, særegne Udgifter til bemeldte Fakultet, for det nævnte Finansaar, alle maatte — med Undtagelse af 100 Kr. af de 182 Kr. 14 Ø. — udredes paa forventet Tillægsbevilling for Finansaaret 1889—90, nemlig de 370 Kr. 33 Ø. under Universitetets Udgiftspost 3 h. og de 82 Kr. 14 Ø. samt de 138 Kr. 58 Ø. under Universitetets Udgiftspost 4, medens Resten 100 Kr. af de 182 Kr. 14 Ø. dækkedes ved Hjælp af det under sidstnævnte Udgiftskonto for Finansaaret 1889—90 under Underkonto e. opførte Beløb 100 Kr. til ordinære Udgifter.

— Efter et fra det lægevidenskabelige Fakultet indsendt og af Kon-

sistorium anbefalet Andragende blev paa Finanslovforslaget for 1890—91 det under Universitetets Udgiftspost 7 c., Udgifter til den kliniske Undervisning paa Frederiks Hospital, bevilgede Beløb af 2100 Kr. foreslaaet forhøjet med 600 Kr. til Lønning af en klinisk Assistent ved Hospitalets medicinske Afdeling A. Det lægevidenskabelige Fakultet havde anholdt om Ansættelse af en saadan Assistent under Henviisning til, at Antallet af Deltagere i de kliniske Øvelser i den seneste Tid var steget saameget, at den enkelte Professor ikke længere kunde overkomme at varetage alle de Forretninger, som fulgte med saamange Deltagere (Tilsynet med hver enkelt Praktikant, de kliniske, kemiske og mikroskopiske Undersøgelser m. m.). Forhøjelsen blev bevilget af Folketinget og optaget paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget for Finansaaret 1890—91.

VIII. Universitetets Forhold udadtil.

1. Repræsentation ved Montpellier Universitetets 600 Aars Jubelfest.

Med Kirke- og Undervisningsministeriets Samtykke modtog Konsistorium den Kjøbenhavns Universitet tilstillede Indbydelse til ved Delegerede at lade sig repræsentere ved Montpellier Universitetets 600 Aars Jubelfest, der fejredes i Dagene fra den 22de til den 25de Maj 1890. Universitetets Prorektor, Professor, Dr. med. With og Professor, Dr. phil. Zeuthen valgtes til som Universitetets Delegerede at repræsentere dette ved Festen og overbringe følgende Hilsen:

Academiae Montepessulanæ Curatoribus Senatui Professoribus
Senatus Universitatis Hauniensis S. P. D.

Si quis unquam longam annorum seriem memoria recolens vita fructuosa gloriari potest, Academiae Montepessulanæ hoc contigit. Nam ante sexcentos annos hæc doctrinæ et scientiæ sedes optimis auspiciis condita brevi non solum ipsius patriæ lumen extitit, sed crescente fama per longinquas terras celebrata est, ut et reges eo confugerent morborum remedia quaerentes et ex omni orbe juvenes studiosi eo confluerent ut scientiæ mysteriis initiarentur et artem saluberrimam discerent et exercebant. Nec minimum inde nos Dani fructum percepimus; nam hinc quoque non exiguus numerus juvenum doctorum et studiosorum vestræ Academiae alumni fuerunt, nec quisquam fere per sæcula XVI, XVII, XVIII in nostra universitate medicus illustris fuit, quin etiam vobis se aliquid acceptum ferre fateretur. Quæ quum grato animo memoria repetimus, tum ex animo gratulamur, quod hodie quoque Academia vestra eadem gloria floret. Hæc utinam per sæcula maneat nec unquam minuat.

Dabamus Hauniæ Idibus Maiis anni MDCCCXC.

Til Bestridelse af Udgifterne ved de Delegeredes Rejse til Montpellier blev der paa Universitetets Budget for 1890—91 paa en særlig Udgiftspost bevilget et Beløb af 1500 Kr. Udgifterne ved Adressens Trykning paa Pergament og en Rulle med Sølvkapsel, ialt 104 Kr., afholdtes af Universitetets extraordinære Udgifters Konto for Finansaaret 1890—91.